

Powszechny

dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część X.

Wydana i rozesłana: dnia 7. Lutego 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Februar 1852.

Część X.

Wydana i rozesłana dnia 7. Lutego 1852.

37.

Ministeryjne oświadczenie c. k. ministerstwa spraw zewnętrznych z dnia 4. Stycznia 1852,

zamienione za równobrzmiące oświadczenie ministeryjne król. rządu bawarskiego
detto Monarchium z dnia 17. Stycznia 1852 r., mocą którego zniesiony zostaje między
obudwoma rządami zwrot kosztów za rekwizycye, które jedno państwo wydaje
do drugiego w sprawach sądowo-cywilnych, tudzież w śledztwach karnych lub po-
licyjnych, względem stron ubogich.

Ponieważ rządy ces. król. austriacki i król. bawarski, przekonały się o niedogodności, połączonej z obustronnem zwracaniemłożonych wydatków lub innych kosztów. wynikających przy rekwizycyach czynionych od urzędów jednego państwa do urzędów drugiego, tak w cywilnych sprawach stron ubogich, jakoteż we wszystkich sprawach śledczych; przeto postanowiły znieść zwrot tychże kosztów.

Tym końcem uchwały postanowienia następujące :

1.

We wszystkich sprawach cywilnych, a w szczególności także w sprawach opiekuńczych i pertraktacyjnych, w których czynione bywają rekwizycye ze strony władzy sądowej lub opiekuńczej austriackiej, do takiejże władzy bawarskiej lub odwrotnie, należy nietylko wydatki gotowe, lecz także wszelkie szportle i należytości obliczyć według przepisów obowiązujących w sądzie zarekwirowanym, ściągnąć je od strony do opłacenia ich obowiązanej, jeżeli takowa posiada do zapłacenia ich dostateczny majątek, i odesłać franko do władzy zarekwirowanej.

2.

Jeżeli zaś strona dotycząca, nie posiada majątku dostatecznego, wówczas władze jednego państwa, winny załatwiać rekwizycye drugiego bez żadnej opłaty szportlów i należytości; odpadają przeto należytości za prace władzy rekwirowanej, a zatem wszelkie wynagrodzenie, czyli taksa za przesłuchanie świadków, za odbywanie terminów, za wydawanie lub ekspedycye rozporządzeń, tudzież należytości insynuacyjne i tak zwane pieczęciowe.

Rekwizycye tego rodzaju i załatwienia tychże, należy na adresie naznaczyć jako sprawę ubogich i przesłać je bez policzenia portoryum przez zakłady pocztowe obu-

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Februar 1852.

37.

**Ministerial-Erklärung des Ministeriums des Aeussern
vom 4. Jänner 1852,**

welche gegen eine gleichlautende Ministerial-Erklärung der königlich-baierischen Regierung ddo. München den 17. Jänner 1852 ausgewechselt wurde, und womit zwischen beiden Regierungen die gegenseitige Aufhebung des Rückersatzes der Kosten für Requisitionen festgesetzt wird, welche ein Staat an den anderen in civilgerichtlichen Angelegenheiten in Beziehung auf unvermöglische Parteien, sowie bei strafrechtlichen oder polizeilichen Untersuchungen richtet.

Nachdem die kaiserlich-österreichische, sowie die königlich-baierische Regierung sich von dem Miss-Stande überzeugt haben, welcher bei den Requisitionen der Behörden des einen Staates an jene des anderen, sowohl in Civilsachen unvermöglischer Parteien, als auch in allen Untersuchungssachen mit der gegenseitigen Wieder-Erstattung der verursachten Auslagen oder sonst erlaufenden Kosten verbunden ist, so sind dieselben übereingekommen, den Rückersatz dieser Kosten gegenseitig aufzuheben.

Zu diesem Ende haben sie nachstehende Bestimmungen verabredet:

1.

In allen Civilrechts- und insbesondere auch in Vormundschafts- und Verlassenschaftssachen, wo Requisitionen von einer österreichischen Gerichts- oder Vormundschaftsbehörde an eine baierische derartige Behörde, oder umgekehrt, erlassen werden, sind nicht bloss die baren Auslagen, sondern auch sämtliche Sporteln und Gebühren nach den für das requirirte Gericht geltenden Vorschriften berechnet, von der zahlungspflichtigen Partei, wenn letztere zu ihrer Berichtigung hinreichendes Vermögen besitzt, zu erheben und der requirirten Behörde portofrei zu übersenden.

2.

Wenn dagegen die betreffende Partei ein hinreichendes Vermögen nicht besitzt, so haben die Behörden des einen Staates die Requisitionen der Behörden des anderen sportel- und gebührenfrei zu erledigen, und es fallen sonach die Gebühren für die Arbeiten der requirirten Behörde, mithin auch alle Vergütung oder Taxe für Zeugenvernehmungen, für Abhaltung der Termine, für den Erlass oder die Expedition der Verfügungen, dergleichen die Insinuations- und sogenannten Siegelgebühren durchgehends weg.

Requisitionen solcher Art und deren Erledigungen sollen auf der Adresse als Armensache bezeichnet, und von den beiderseitigen Postanstalten portofrei behandelt werden. Die

stronne. Wydatki gotowe, których uniknąć nie można przy załatwieniu rekwizycyi np. zapłaty posłańcom, za przepisywanie, należności świadkom lub biegłym, koszta podróży sędziów i t. p. ponosi władza zarekwirowana i nie może żądać zwrotu za to od władzy rekwirującej.

3.

Do rozstrzygnięcia tego pytania, czy strona posiada dostateczny majątek do opłacenia należności sądowych, czy nie, żądanem będzie w obudwóch państwach świadectwo tej zwierzchności, pod którą strony zainteresowane mają swoją zwykłą siedzibę (domicilum). Jak dalece przeciw takim osobom za koszta egzekucyę prowadzić można, osądzić należy według ustaw tego kraju, w którymby egzekucyę prowadzić należało.

Gdyby strona interesowana miała zamieszkanie swoje w kraju trzecim, a ściągnięcie kosztów tamże trafiło na trudności, wówczas uważaną będzie za nieposiadającą dostatecznego majątku.

4.

Jeżeli strona, uwolniona z powodu ubóstwa od opłaty wydatków gotowych, szpordłów i innych należności w sprawach cywilnych, tudzież w sprawach opiekuńczych i pertraktacyjnych, przyjdzie, czy to przez czynność sądową, której dotyczy rekwizycya, czy też w dalszem następstwie czasu, — mając na uwadze art. 3. — do majątku dostatecznego, wówczas władza rekwirowana, mocna będzie odciągnąć koszta i należności postępowania i zażądać ich ściągnięcia od sądu rekwirującego.

5.

Jeżeli w razie śledztwa karnego lub policyjnego, a mianowicie w razie uwięzienia i dostawiania zbrodniarzy, w skutek rekwizycyi uczynionej ze strony władzy sądowej jednego państwa, do władzy sądowej drugiego, zajdzie potrzeba gotowych wydatków lub innych należności i kosztów, w takim razie nie będzie można żądać od władzy rekwirującej wynagrodzenia za takowe wydatki i koszta, bądź że wyrok przekazał ponoszenie kosztów śledztwa kasie rządowej, bądź zaskarżonemu, bądź też innemu jakiemu obwinionemu.

Do takich gotowych wydatków i innych kosztów, liczą się w szczególności wszelkie wydatki za zaopatrzenie, transport i strażowanie uwięzionych, za posłańców, dalej należności za protokolowanie, pisanie i odpisywanie, taksy stemplowe, tudzież wszelkie inne należności i koszta tego rodzaju, mające się płacić osobom sądowym, świadkom i biegłym.

Narosłe w ten sposób koszta, zapisać winna władza zarekwirowana, według przepisów obowiązujących u siebie, i takowe należy podobnie jak inne koszta, które kasa publiczna ponosić winna, zaspokoić i obrachować.

unvermeidlichen baren Auslagen, welche aus der Erledigung der Requisition erwachsen, z. B. an Botenlöhnen, Copialien, Gebühren der Zeugen oder Sachverständigen, Reisekosten der Richter u. dgl. werden von der requirirten Behörde getragen und der Ersatz kann von ihr gegen die requirirende Behörde nicht beansprucht werden.

3.

Zur Entscheidung der Frage, ob die betheiligte Partei hinreichendes Vermögen zur Bestreitung der Gerichtsgebühren besitze oder nicht, soll in den beiderseitigen Staaten nichts weiter, als das Zeugniß derjenigen obrigkeitlichen Stelle erfordert werden, unter welcher die betheiligten Personen ihren ordentlichen Wohnsitz (Domicil) haben. In wieferne der Kosten wegen gegen diese Personen die Execution stattfindet, wird nach den Gesetzen des Landes, worin die Execution zu führen wäre, beurtheilt.

Sollte der Betheiligte seine Wohnung in einem dritten Lande haben, und die Einziehung der Kosten dortselbst auf Schwierigkeiten stossen, so wird angenommen, dass er kein hinreichendes Vermögen besitze.

4.

Kommt eine Partei, welche lediglich wegen ihrer Mittellosigkeit von der Bezahlung der baren Auslagen, Sporteln und sonstigen Gebühren in Civilsachen, einschliessig der Vormundschafts- und Verlassenschaftssachen, freigelassen war, durch den requirirten gerichtlichen Act oder sonst im weiteren Zeitlaufe zu — in Hinblick auf den Artikel 3 — hinreichenden Zahlungsmitteln, so bleibt der requirirten Behörde unbenommen, die Kosten und Gebühren des Verfahrens in Abzug zu bringen oder deren Eintreibung von dem requirirenden Gerichte anzusprechen.

5.

Wenn in strafrechtlichen oder polizeilichen Untersuchungen und insbesondere auch bei der Verhaftung und Auslieferung von Verbrechern durch die Requisition einer Gerichtsbehörde des einen Staates an eine solche des anderen Staates bei letzterer bare Auslagen nothwendig werden, oder sonst Gebühren und Kosten entstehen, so soll der requirirenden Behörde eine Vergütung dieser Auslagen und Kosten niemals angesonnen werden; es möge nun das endliche Erkenntniß die Tragung der Kosten einer Untersuchung der Staatscasse oder dem Angeschuldigten oder sonst einem Verpflichteten zuweisen.

Zu solchen baren Auslagen und sonstigen Kosten werden insbesondere gerechnet: alle Auslagen für Verpflegung, Transport und Bewachung der Gefangenen, Botenlöhnungen, dann Protokollirungs-, Schreib- und Abschriftgebühren, Stämpeltaxen, sowie alle an Gerichtspersonen, Zeugen und Sachverständige, oder an die Gerichtscassen sonst zu entrichtenden Gebühren und andere Kosten dieser Art.

Die in dieser Weise erlaufenen Kosten sind daher von der requirirten Behörde nach den bei ihr für das Inland geltenden Normen in gehöriger Weise anzusetzen und gleich den anderen Kosten, welche durch die öffentlichen Cassen zu berichtigen sind, zu bestreiten und zu verrechnen.

6.

Ponieważ zaś przez zniesienie wzajemnego policzenia kosztów, nie ustanie obowiązku tych osób, które przez winę swoją stały się powodem śledztwa i skazane zostały na ponoszenie kosztów, przeto rekwirowana władza sądowa, udzielić winna władzy rekwirującej spis kosztów narosłych z dopełnienia rekwizycyi, tak gotowych wydatków, jakoteż innych należności sądowych, taż władza zaś ze swej strony zaciągnąć winna wspomniane koszta do spisu kosztów otwartego dla sprawy w mowie będącej i policzy takowe między dochody.

7.

Rekwizycye w sprawach karnych lub policyjnych i załatwienia takowych, należy na adresie oznaczyć jako sprawy rządowe lub kryminalne, i zakłady pocztowe państw obudwóch przesełać je winny także bez policzenia portoryum.

8.

W razie stawienia świadków i innych osób przed sąd zagraniczny w sprawach cywilnych i śledczych, sąd rekwirujący winien tymże osobom bezzwłocznie zwrócić koszta podróży i strawnego, tudzież wynagrodzenie należące im się za stratę czasu według spisu uczynionego przez sąd rekwizycyjny przy dokonaniem rzeczywiście stawieniu.

Jeżeli potrzebują do tego zaliczki, wówczas sąd rekwirowany uczyni potrzebne na to wydatki, które mu zwrócone zostaną przez władzę rekwirującą po otrzymanem doniesieniu, i jeżeli osoba zawezwana uczyniła zadosyć zawezwaniu.

9.

Niniejsza umowa obowiązywać będzie w całym obrębie państwa austriackiego i królestwa bawarskiego, rozciągając moc swoją na wszystkie władze sądowe.

Postanowienia w niej objęte, wprowadzone być mają w wykonanie od dnia, w którym ogłoszona zostanie.

Każdy z wspomnianych dwóch rządów, może wypowiedzieć niniejszą umowę na sześć miesięcy naprzód.

Niniejsze oświadczenie ogłoszone będzie publicznie po zamienieniu takowego za zgodne oświadczenie król. bawarskiego ministerstwa spraw zewne7nych.

Jego ces. król. apostolskiej Mości prezydent Rady ministrów, minister spraw zewne7nych i Domu cesarskiego

Schwarzenberg m. p.

6.

Da übrigens bei der Unterlassung einer gegenseitigen Aufrechnung die Verbindlichkeit derjenigen Personen, welche die Untersuchung durch ihr Verschulden veranlasst haben, und die Kosten zu tragen verurtheilt werden, nicht aufgehoben seyn soll, so wird die requirirte Gerichtsbehörde ein Verzeichniss der zur Erfüllung der Requisition erwachsenen Kosten und zwar sowohl der baren Auslagen, als der sonstigen Gerichtsgebühren der requirirenden Behörde mittheilen, welche ihrer Seits diese Kosten in das für die betreffende Sache angelegte Kostenverzeichniss aufnehmen und geeigneten Falles erheben und unter den Einnahmen verrechnen wird.

7.

Requisitionen in strafrechtlichen oder polizeilichen Untersuchungen und die Erledigungen derselben sind auf der Adresse als Regierungs- oder Criminalsachen zu bezeichnen und von den beiderseitigen Postanstalten gleichfalls portofrei zu behandeln.

8.

Bei der Stellung von Zeugen und anderen Personen vor das auswärtige Gericht in Civil- und Untersuchungssachen sollen diesen Personen die Reise- und Zehrungskosten nebst der wegen ihrer Versäumniss denselben gebührenden Vergütung nach der von dem requirirten Gerichte geschehenen Verzeichnung bei erfolgter wirklicher Stellung von dem requirirenden Gerichte unverzüglich verabreicht werden.

In soferne sie dazu eines Vorschusses bedürfen, wird das requirirte Gericht zwar die erforderlichen Auslagen machen, welche ihm aber von der requirirenden Behörde auf erhaltene Benachrichtigung und wenn die vorgeladene Person nicht ungehorsam ausgeblieben ist, zurückzuerstatten sind.

9.

Das gegenwärtige Uebereinkommen soll für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates und des Königreiches Baiern Kraft und Wirksamkeit haben und für alle Gerichtsbehörden beider Staaten verbindlich seyn.

Die Bestimmungen desselben sollen vom Tage ihrer Bekanntmachung an, in Vollzug gesetzt werden.

Jeder der beiden genannten Regierungen steht eine sechsmonatliche Kündigung der gegenwärtigen Uebereinkunft frei.

Die vorstehende Erklärung soll, nachdem sie gegen eine übereinstimmende des königlich-baierischen Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten ausgewechselt worden, öffentlich bekannt gemacht werden.

Seiner k. k. apostolischen Majestät Minister-Präsident,
Minister des Aeussern und des kaiserlichen Hauses

F. Schwarzenberg m. p.

Rozporządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowy publicznych z dnia 26. Stycznia 1852,

dotyczące ustanowienia pojedynego pocztowego na 1-e półrocze 1852.

Począwszy od dnia 1. Lutego 1852, ustanowionem zostaje pojedyncze pocztowe od jednego konia i za pojedynczą pocztową jazdę w niżej wymienionych krajach koronnych i powiatach, w sposób następujący :

w Austrii wyższej	na 1 złr. 2 kr.
„ Solnogradzie	1 „ 4 „
„ Czechach	1 „ 2 „
„ Morawii	1 „ 2 „
„ Galicyi z Krakowem i Bukowiną	1 „ — „
„ Szląsku	1 „ 2 „
„ Węgrzech	1 „ — „
„ Województwie i w Banacie Temeskim	1 „ — „
„ Siedmiogrodzie	1 „ — „
„ Kroacyi cywilnej i Sławonii z wyjątkiem powiatu Montañskiego	1 „ 2 „
„ Kroacko-Sławońskim Pograniczu wojskowem (z wyjątkiem pułków Ottochańskiego, Likańskiego i Ogulińskiego)	1 „ 2 „
„ Powiecie Montañskim (kroackiem Litorale)	1 „ 4 „
„ Powiecie pułku Ogulińskiego	1 „ 4 „
„ Powiecie pułku Likańskiego, Ottoczańskiego, tudzież w powiecie komuny Zengskiej	1 „ 10 „
„ Austrii niższej	1 „ 6 „
„ Krainie	1 „ 6 „
„ Karyntyi	1 „ 4 „
„ Styryi	1 „ 4 „
„ Tyrolu	1 „ 8 „
„ Pobrzeżu (Tryeście)	1 „ 8 „

Należytość za kryty powóz stacyjny, ustanowioną zostaje na połowę, a za niekryty powóz na czwartą część pojedynego, wypadającego w dotyczącym powiecie od jednego konia i od jednej stacyi pocztowej.

Poczystne dla pocztyljona i należytość za smarowidło, żadnej nie ulegają zmianie.

Baumgartner m. p.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 26. Jänner 1852,

über die Bemessung der Postrittgelder für den ersten Semester 1852.

Vom 1. Februar angefangen wird das Postrittgeld für Ein Pferd und Eine einfache Post in den nachbenannten Kronländern und Bezirken in folgender Weise festgesetzt :

für Oberösterreich mit	1 fl. 2 kr.
„ Salzburg mit	1 „ 4 „
„ Böhmen mit	1 „ 2 „
„ Mähren mit	1 „ 2 „
„ Galizien einschliesslich von Krakau und der Bukowina mit .	1 „ — „
„ Schlesien mit	1 „ 2 „
„ Ungarn mit	1 „ — „
„ die Woiwodina und das Temeser Banat mit	1 „ — „
„ Siebenbürgen mit	1 „ — „
„ Civil-Croatien und Slavonien, mit Ausnahme des Montan- Bezirktes, mit	1 „ 2 „
„ die croatisch-slavonische Militärgränze (mit Ausnahme des Ottochaner, Liccaner und Oguliner Regiments) mit	1 „ 2 „
„ den Montan-Bezirk (croatisches Litorale) mit	1 „ 4 „
„ den Oguliner Regimentsbezirk mit	1 „ 4 „
„ den Liccaner, Ottochaner Regiments- und Zengger Communi- tätsbezirk mit	1 „ 10 „
„ Niederösterreich mit	1 „ 6 „
„ Krain mit	1 „ 6 „
„ Kärnthen mit	1 „ 4 „
„ Steiermark mit	1 „ 4 „
„ Tirol mit	1 „ 8 „
„ Küstenland (Triest) mit	1 „ 8 „

Die Gebühr für einen gedeckten Stationswagen wird auf die Hälfte, und für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für Ein Pferd und Eine Post in dem betreffenden Bezirke bemessenen Rittgeldes festgesetzt.

Das Postillonstrinkgeld und das Schmiergeld bleibt unverändert.

Baungartner m. p.

Patent cesarski z dnia 2. Lutego 1852.

moca którego rozciąga się pobór do wojska z kapitalacją ośmioletnią także i na królestwo Dalmacyi.

My Franciszek Józef pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austrii; Wielki - Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki - Książę Siedmiogradu; Margrabia Morawii, Książę górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istrii; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Po wysłuchaniu Naszej Rady ministrów i Naszej Rady państwa, rozporządzamy, iż pobór do wojska Naszego, tak do służby lądowej jak morskiej z kapitalacją ośmioletnią, dla ulegających służbie wojskowej w czasie pokoju, rozciągniony być ma także na Nasze królestwo Dalmacyi. Jednakowoż jest wolą Naszą, ażeby, dając zamiłowaniu i skłonności mieszkańców nadbrzeża i wysp owego kraju do służby morskiej, szczególną sposobność poświęcenia się takowej, nowozacieczni z wspomnionego królestwa, mający zupełne uzdolnienie do służby morskiej, z reguły oddawani byli do korpusu majtków przy flocie Naszej.

Równocześnie dozwalamy niniejszem, ażeby obwody Cattaro i Raguzy, wyjąwszy rekrutów do korpusu majtków oddać się mających, uwolnione zostały przy pierwszym rekrutowaniu od powszechnego stawienia.

Dan w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia drugiego Lutego tysiąc ośmset pięćdziesiątego drugiego roku, Naszego panowania w roku czwartym.

Franciszek Józef

F. Schwarzenberg m. p.

Z Najwyższego rozkazu,

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

39.

Kaiserliches Patent vom 2. Februar 1852,

wodurch die Recrutirung mit einer Capitulationsdauer von acht Jahren auch auf das Königreich Dalmatien ausgedehnt wird.

Wir Franz Joseph der Erste,
von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;
König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

haben, nach Vernehmung Unseres Ministerrathes und Unseres Reichsrathes, anzuordnen befunden, dass die Recrutirung zu Unserem Heere für den Dienst zu Lande und auf der Flotte mit einer Capitulationsdauer für die Militärdienstpflichtigen in Friedenszeiten von acht Jahren, auch auf Unser Königreich Dalmatien ausgedehnt werde. Jedoch wollen Wir, dass, um der Geschicklichkeit und Vorliebe der Bewohner der Küste und der Inseln dieses Landes für den Seedienst, die vorzugsweise Gelegenheit zur Verwendung in demselben zu gewähren, die Recruten aus dem genannten Königreiche, welche die volle Eignung zum Marinédienste besitzen, in der Regel zu dem Matrosen-Corps Unserer Flotte gestellt werden sollen.

Zugleich gestatten Wir, dass der Cattaroer und Ragusaer Kreis, mit Ausnahme der zum Matrosen-Corps abzugebenden Recruten, für die erste Recrutirung von der allgemeinen Stellung befreit bleiben.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien, am zweiten Februar im Jahre Eintausend achthundert zwei und fünfzig, Unserer Reiche im vierten.

Franz Joseph.

F. Schwarzenberg *m. p.*

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet *m. p.,*

Kanzleidirector des Ministerrathes.

